

НАЙ-СКЖПОТО НЕЩО НА СВЕТА.

Едно време имало една царица чудна хубавица. Но колкото била хубава, толкоз била горда и глупава. Тя била голяма скжперница. Сжрцето ѝ било твжрдо като брилянтите, които украсявали косите и короната ѝ. Тя натрупала много злато в палата си, но го пазила и не давала от него да се направи никакво добро. А в царството ѝ имало голяма сиромашия. Много хора не могли да се прехранат и се преселявали в далечни страни, за да не измрат ог глад. Ако някой отивали да ѝ се оплачат, тя не искала да ги изслуша, но ги изпжждала.

Макар че имала големи богатства, тази горда и жестокосжрдечна царица не била честита. Тя имала много прищевки и живота ѝ бил неспокоен и досаден.

Една сутрин тя повикала капитанина на най-големия параход и му заповедала да обиколи всички морета и океани, всички земи, дори цял свят и каквото намери най-скжпо на света да го докара ней.

Парахода заминал. Изминали се много месеци. Царицата го чакала с нетжрпение. Тя си мислила все за чудните и красиви неща, каквито капитанина ще ѝ донесе да я зарадва.

Парахода се завжрнал. Царицата бжрже отишла на пристанището. Капитанина я посрещнал. Весела и засмена тя го запитала:

— О, капитане, носиш ли ми много брианти и елмази? Намери ли хубави персийски килими, китайски копринени платове, слонова кост и пр.?

Капитанина пребледнел ѝ едвам проговорил.

— Нищо подобно, царице. Докарах с парахода само това, което е най-скжпо за човека. Без него